

Η χριστιανική ειρήνη.

Γεώργιος Ι. Μαντζαρίδης.

Η ειρήνη αποτελεί ουσιώδες γνώρισμα της χριστιανικής ζωής. Παράλληλα προς τον σύνδεσμο της αγάπης υπάρχει και ο σύνδεσμος της ειρήνης, τον οποίο οφείλει να διατηρεί ο πιστός ως μέλος της Εκκλησίας και πολίτης της βασιλείας του Θεού (Ρωμ. 14:17, Εφ. 4:3). Άλλωστε η λέξη αυτή και ετυμολογικά προέρχεται από το ρήμα «είρω», που σημαίνει συνδέω. Και η αναζήτηση της ειρήνης είναι αναζήτηση του Χριστού, που ειρηνοποίησε με το αίμα του τα πάντα (Κολ. 1:20).

Παραταύτα κάθε ειρήνη δεν είναι επαινετή. Υπάρχει βλαβερότατη ομόνοια, όπως και άριστη ρήξη. Καλή ειρήνη είναι εκείνη που γίνεται με καλό σκοπό και συνάπτει τους ανθρώπους με τον Θεό. Ειρήνη έχουν μεταξύ τους και οι ληστές, αλλά για την καταστροφή των ανθρώπων. Η ειρήνη αυτή δεν είναι αρετή. Η πραγματική ειρήνη ενώνει τους ανθρώπους μεταξύ τους και με τον Θεό.

Η ειρήνη αυτή δεν είναι παθητική ή ουδέτερη αλλά ενεργητική και δυναμική κατάσταση. Επιπλέον δεν εμφανίζεται αυτόνομα, αλλά συνυπάρχει με την δικαιοσύνη. Όπου δεν υπάρχει ειρήνη αλλά ταραχή, δεν υπάρχει και ειρήνη με τον Θεό. Εδώ προβάλλει και η ιδιαιτερότητα της χριστιανικής ειρήνης.

Η ειρήνη του Χριστού αναφέρεται σε όλες τις διαστάσεις της ζωής. Στο πρόσωπο του Χριστού, που είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, βρίσκει ο άνθρωπος την ειρήνη με τον εαυτό του και με τον Θεό. Και όταν βρίσκει την ειρήνη αυτήν, τότε ειρηνεύει με ολόκληρη την δημιουργία: «Ειρηνεύσον εν σεαυτώ, και ειρηνεύσει σοι ο ουρανός και η γη» (Ισαάκ Σύρου, Λόγος 30, εκδ. Ι. Σπετσιέρη, σ. 127). Στην βάση αυτήν οικοδομείται και η ειρήνευση μεταξύ των ανθρώπων. Η παρουσία κάποιου ειρηνικού ανθρώπου γίνεται εστία ειρηνεύσεως πολλών.

Εκείνο που ταλαιπωρεί την ανθρώπινη ζωή και δημιουργεί ανησυχία και ταραχή είναι σε τελική ανάλυση ο θάνατος. Η πραγματική ειρήνη είναι δυνατή μόνο με την κατάργηση του θανάτου. Αυτό σημαίνει ότι είναι δυνατή μόνο στην βάση μιας νέας οντολογίας· αυτής που παρουσιάζει ο Χριστός.

Η ειρήνη του Χριστού δεν είναι στην ουσία της ηθική αλλά πνευματική κατάσταση. Δεν είναι κάποια συμβατική ειρήνευση αλλά καρπός οντολογικής ενοποιήσεως, που προσφέρεται από τον Θεό και βιώνεται από τον άνθρωπο. Κι επειδή η απουσία της ειρήνης οφείλεται στην παρεμβολή της αμαρτίας, η αποκατάστασή της πραγματοποιείται με την καταπολέμηση της αμαρτίας και την καλλιέργεια της πνευματικής ζωής. Καμία πραγματική ειρήνη δεν μπορεί να εδραιωθεί χωρίς την συμφιλίωση του ανθρώπου με τον Θεό.

Από το βιβλίο: Γεωργίου Ι. Μαντζαρίδη, Χριστιανική Ηθική. Δεύτερος τόμος. Ι. Μ. Μ. Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 2015, σελ. 228.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>